

Psykologenes nye minister

Regjeringen ønsker å hjemle psykologkompetansen også i folkehelseloven.

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 1. juli 2019

EMNER **Folkehelse;**

La oss sakse fra den nye Opptrappingsplan for barn og unges psykiske helse (2019–2024): «Ved neste revisjon av folkehelseloven bør det derfor vurderes hvorvidt §27 om samfunnsmedisinsk kompetanse bør utvides til at kommunen skal ha nødvendig samfunnsmedisinsk og psykolog-/samfunnspsykologisk kompetanse.»

«»

Ved å hjemle psykologkompetanse både i folkehelseloven og i helse- og omsorgsloven vil regjeringen stille kommunene friere til å bruke psykologers kompetanse i befolkningsrettet, forebyggende arbeid.

«Et søk i mediearkivet Retriever korrigerer knappst bildet av en minister med liten interesse for den psykiske folkehelsen»

Blir dette en realitet, er det ikke bare helseministeren, men også eldre- og folkehelseministeren mange psykologer vil måtte forholde seg til. I en omskiftelig regjering er det for tiden Sylvi Listhaug. Så langt virker hennes interesse for psykisk helse å være marginal. Det til tross for at regjeringen i begge de to siste folkehelsemeldingene vektlegger psykisk helse som en likeverdig del av folkehelsearbeidet.

Et søk i mediearkivet Retriever korrigerer knappst bildet av en minister med liten interesse for den psykiske folkehelsen. Ett utspill om at ensomhet er en samfunnsutfordring blant unge og eldre, og et annet om økt innsats for selvmordsforebygging (ikke minst blant eldre) er så langt den relevante fangsten fra arkivet.

Det er heller ikke enkelt å få landets nye folkehelseminister i tale om psykisk helse. Psykologtidsskriftet har gjentatte ganger bedt om intervju, sendt spørsmål og temaer vi vil høre hennes tanker om, hørt om det lar seg gjøre å møtes. Det er tydeligvis ingen prioritert oppgave å fortelle om hvordan ministeren vil sette psykisk helsearbeid på dagsorden. Men vi kan henvende oss på nytt i slutten av august, hvis det fremdeles er aktuelt da, melder departementet. Så langt for psykisk helse som en likeverdig del av folkehelsearbeidet.

Listhaugs taushet blir øredøvende når både folkehelsemeldinga og den nye opptrappingsplanen for unge vektlegger en utvikling vi har sett i psykisk helsearbeid de siste årene: En dreining vekk fra å tenke behandling til å vektlegge forebygging, en dreining vekk fra spesialisthelsetjenesten og inn i kommunen, en dreining vekk fra helseministerens bord over til folkehelseministerens bord.

Da fortjener befolkningen mer enn taushet fra den som har det øverste ansvaret for å realisere denne visjonen.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 7, 2019, side 469

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør